

Annem

– M.Kılıçel · 20 Nisan 2015

annem daha kaç gün oldu sen,beni bırakalı kara önlüğümün üzeri dolu toz ve lekeler ayak kabımda yıttık,çorabımda sökükler annem..sen yoksun ya,düğmelerimi kim iliklersabahları sensizliğe açıyorum gözümü yıkamayı unutuyorum elimi,yüzümü anlatanım yok,akıl veren yok,yaptırırım yok annem..sensizliğin hüznü karalıyor gök yüzümü kara bahtlı doğdum,çileli geçiyor hayatım hep bahtları kara olur yetim evlatların benim ne bir dert ortağım oldu,nede sırdaşım annem..kimi unutsatır anlamsız feryatlarım

bazan sabaha kadar yağmur yağar,gök gürleri fırtına kopar,şimşekler çakar,gök gürleri karanlık odamda korkudan bedenim titredi annem..o an yokluğun hep içimi kemirirdi zorluklarla büyüdüm öyle geldim bu yaşımabana biri iyilik yaptıysa hep kalktı başıma geçen zaman şahit oldu çileli göz yaşım annem..sensizlik çökerdi baharıma,kışım yokluğunda sırdaş belledim o mezar taşını hasretin hep zehir etti ekmeğimi aşımı içimdekileri gizledim dik tuttum başım annem..hep eller sildi sana akan göz yaşımı Mehmet Kılıçel